

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 94.

Trettende Session.

28de Møde.

Lørdagen den 9de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Justitsministeren: Jeg kan ikke være enig med Udvalgets Mindretal, den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) i, at det ikke skulde kunne overlades Administrationen, men maatte være Domstolenes Sag at afgjøre, om man kunde hensejtte de Personer, der vare dømt til Forbedringshuusarbejde, til at affone denne Straf i Enkeltcelle; men da Mindretallet ikke har fastholdt disse Udtalelser som Noget, der skulde gennemføres, men kun som et Forbehold for en kommende Tid, skal jeg ikke gaae nærmere ind paa dette. Ministeriet antager at kunne være tilfreds med Hensyn til Opnaaelsen af det Siemed, der er tilsigtet ved Loven, ved det Ændringsforslag, som er blevet stillet af Udvalget, hvorefter den omhandlede Bemyndigelse kun skal meddeles Ministeriet for et Tidsrum af 5 Aar. Jeg tillader mig derfor at yttre, at jeg tiltræder det under Nr. 1 i Udvalgets Betænkning opførte Ændringsforslag. Derimod maa jeg erklære mig imod de tvende Ændringsforslag, der sammesteds ere opførte under Nr. 2 og 3. De Betragtninger, der ere blevne gjorte gjældende for at vise, at det er ubilligt og uretfærdigt at anvende Enkeltcellestrafpen paa de Forbrydere, som have gjort sig skyldige i Forbrydelser før den paatænke Lovs Kundgjørelse, lide efter min Formening af en særdeles væsentlig Grundfeil.

Denne Grundfeil ligger, som det forekommer mig, deri, at man er gaaet ud fra den Forudsætning, at Forbryderen, idet han gjør sig skyldig i Forbrydelsen, er berettiget til at vide, ikke alene hvilken Straf der skal ramme ham i Henseende til Straffearten — naturligvis maa han have den Overbeviisning, at Straffen vil blive saaledes udmaalt af Domstolene, at den under Hensyn til Lovgivningens Forskrifter vil komme til at staae i et passende Forhold til hans Skyld —; men man fordrer ogsaa, at Forbryderen, i det Dieblit han begaaer Forbrydelsen, veed, hvorledes denne Straffeart vil blive bragt i Anvendelse, altsaa hvorledes Straffen med Hensyn til Enkeltstederne vil blive bragt i Udførelse. Det er denne Forudsætning, som har ledet til, at man med særdeles stærke Farver har fremstillet den Skuffelse, der bliver Forbryderen tildeel, naar han, dømt i Medhold af Loven til et bestemt Straffe-arbejde, kommer i Straffeanstalten og seer, at dens Indretning med Hensyn til Straffens Udvørelse i sine Enkeltsteder er en ganske anden, end han havde tænkt sig. Det er dette, der har bragt til, at man saa særdeles levende har fremstillet hele den fortrykte Sindstemning, hvori den uhyggelige Forbryder maa komme, naar han, som havde gjort Regning paa at skulle leve i Samqvem med andre Fanger, kommer til at gaae glip af det Selvfab, han saaledes havde beregnet, at hans fremtidige Tilværelse i Straffeanstalten skulde være knyttet til. Jeg vil ikke nægte, at det forekommer mig, som om adskillige af de Yttringer, der ere faldne under Forhandlin-